

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 41P/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125205209
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2026:7125205209.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou vo veci starostlivosti o maloletého: A. B., nar. X.X.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Staničné námestie 9, 040 01 Košice, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D. - E. F. a otec G. B., nar. XX.X.XXXX, H. X, D., t.č. ÚVV a ÚVTOS Košice, za účasti navrhovateľov: I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, D. a K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, D., v konaní o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

I. Zrušuje spoločnú náhradnú osobnú starostlivosť navrhovateľov o maloletého A. B., nar. X.X.XXXX, do ktorej bol maloletý zverený na základe rozsudku Mestského súdu Košice sp. zn. 41P/16/2024 zo dňa 8.8.2024.

II. Nariaďuje ústavnú starostlivosť nad maloletým A. B., nar. X.X.XXXX, ktorá sa bude realizovať v L. J. M. N. O. P., P. X, D..

III. Matka je povinná prispievať na výživu maloletého A. B., nar. X.X.XXXX vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo a nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, a to vždy do 20. dňa v mesiaci na účet Centra pre deti rodiny P., P. X, D..

IV. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. B., nar. X.X.XXXX sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo a nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, a to vždy do 20. dňa v mesiaci na účet L. pre deti rodiny P., P. X, D..

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným konajúcemu súdu dňa 28.3.2025 navrhovateľa žiadali, aby bola zrušená ich povinnosť zabezpečovať výchovu maloletej Q. B., nar. XX.X.XXXX a tiež jej brata, maloletého A. B., nar. X.X.XXXX, ktorí im boli zverení do náhradnej osobnej starostlivosti. Návrhu bola pridelená spisová značka 41P/35/2025.

2. Svoj návrh navrhovateľa odôvodnili skutočnosťou, že maloletých súrodencov majú doma už 8 mesiacov, avšak ich výchovu nezvládajú, maloletí nie sú naučení na samostatnosť, nedodržiavajú hygienu, trpia nespavosťou, je nutné ich strážiť nielen cez deň, ale aj počas noci, pričom problémy majú aj v škole.

3. Uznesením č.k. 41P/35/2025-6 zo dňa 28.4.2025 súd návrh navrhovateľov vo vzťahu k maloletej Q. B., nar. XX.X.XXXX vylúčil na samostatné konanie, ktoré sa vedie pod sp.zn. 41P/55/2025.

4. Uznesením č.k. 41P/35/2025-11 zo dňa 2.6.2025 konajúci súd ustanovil maloletemu A. kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na zastupovanie v tomto konaní. Ten odporučil súdu, aby zrušil náhradnú osobnú starostlivosť navrhovateľov a nariadil deťom ústavnú starostlivosť.

5. Matka ani otec maloleteho sa k návrhu navrhovateľov nevyjadrili.

6. Podľa informácií z Registra obyvateľov SR a prístupnej spisovej dokumentácie maloleť A. B., nar. X.X.XXXX pochádza z nemanželského zväzku matky C. B., nar. XX.X.XXXX a otca G. B., nar. XX.X.XXXX.

7. Rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 14P/240/2018 - 121 zo dňa 31.5.2019 súd nariadil maloletemu ústavnú starostlivosť, ktorú bude vykonávať v Centre pre deti a rodiny D. - P., P. X, D. a učil matke i otcovi vyživovaciu povinnosť na maloleteho každému vo výške 30% životného minima na zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne, ktorú sú povinní poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Centra pre deti a rodiny D. - P., P. X, D. odo dňa právoplatnosti rozsudku súdu opakovane do budúcnosti. Súd tiež vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Rozsudkom č.k. 41P/16/2024-79 zo dňa 8.8.2024 tunajší súd zrušil ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloleťým rozsudkom Okresného súdu Košice II, spisová značka 14P/240/2018 zo dňa 31.5.2019 a zveril maloleteho do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov I. H., nar. XX.XX.XXXX a K. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorí budú vykonávať osobnú starostlivosť o maloleteho, zastupovať ho a spravovať jeho majetok v bežných veciach. V III. výroku súd uložil matke i otcovi povinnosť prispievať na výživu maloleteho každému vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, a to počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do budúcnosti. V IV. výroku súd rozhodol, že styk matky a otca s maloleťým sa neupravuje. Piatym výrokom súd rozhodol, že tento rozsudok je vykonateľný doručením a šiestym výrokom súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.9.2024.

9. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 22.1.2026 súd zistil, že matka maloleteho A. sa zdržiava v zahraničí na neznámom mieste a otec G. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom J. XX, je toho času vo výkone trestu odňatia slobody. Spolu s maloleťým A. bola do náhradnej osobnej starostlivosti manželov zverená aj sestra maloleteho, Q. B. nar. XX.X.XXXX. Dňa 22.01.2026 sa na úrad dostavili navrhovatelia spolu s maloleťými deťmi A. a Q.. Manželia uviedli, že u A. pretrváva problémové správanie, ďalej uviedli, že o deti sa starajú najlepšie ako vedia, kúpia im čo potrebujú, avšak deti nerešpektujú pravidlá domácnosti. Vzhľadom k tomu, že táto situácia pretrváva dlhodobo a s deťmi si nevedia rady, na návrhu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti trvajú. Navrhovatelia ďalej uviedli, že A. potrebuje odbornú pomoc, pokiaľ ide o jeho neovládateľné správanie. Správanie A. im narúša ich rodinný život a taktiež sa obávajú o zdravie a bezpečnosť svojich vlastných detí a vnúčat. Manželia uviedli, že A. informovali o tom, že naďalej už nemajú záujem vykonávať vo vzťahu k nemu náhradnú osobnú starostlivosť. Súčasne dňa 22.01.2026 bol vykonaný pohovor s maloleťým A. bez prítomnosti navrhovateľov. Maloleť A. potvrdil skutočnosť, že o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti ho náhradní rodičia informovali. Úrad kontaktoval L. J. M. N. O. P. X D. o možnosti umiestnenia maloleteho v ich centre, ktoré potvrdilo, že miesto pre maloleteho majú zarezervované a po právoplatnom rozhodnutí súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti bude maloleť umiestnený v centre. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, odporúča, aby Mestský súd Košice podľa § 47 ods. 2 zákona č. 36/ 2005 Z.z. zákona o rodine, návrhu vyhovel.

10. Súd nariadil pojednávanie na deň 24.2.2026. Navrhovatelia na predmetnom pojednávaní uviedli, že trvajú na podanom návrhu, že maloleté deti predtým nepoznali, nevedeli aký je ich zdravotný stav a bolo im zatajené z centra, kde boli dovtedy umiestnené, že trpia nejakými zdravotnými problémami po psychickej stránke. Navrhovatelia ďalej uviedli, že maloleť A. a jeho sestra Q. sú nezvládnuteľní, nevedia si s nimi vôbec poradiť, pričom s manželkou vychovali osem detí. Maloleté deti od začiatku, od

kedy prišli do domácnosti navrhovateľov, boli nezvládnuteľné, navrhovatelia im nevedeli nič rozkazať, deti ich neposlúchali, napr. nevedeli sa okúpať, nevedeli jesť, plúvali si do jedla, navrhovatelia ich nemôžu nechať ani samé na ulici, pretože sú veľmi agresívne, ubližujú aj iným deťom. A. má také stavy, že aj 5 hodín vkuse plače, keď začne plakať, nie je možné ho utíšiť, je veľmi ťažké to zvládať. Má problémové správanie aj v škole. Navrhovateľka sa nemohla ani zamestnať, lebo deti musí neustále mať pod dozorom. Navrhovatelia majú aj svoje deti a vnúčatá, ktorým sa nemajú čas a nemôžu venovať popri starostlivosti o A. a Q., čo nie je v záujme ich vlastných potomkov. Ak budú deti umiestnené v centre, navrhovatelia si ich radi vezmú k sebe počas prázdnin, či víkendov, ale nezvládnu už dennodennú starostlivosť o nich.

11. Kolízny opatrovník na predmetnom pojednávaní zotrval na svojej doterajšej správe a súhlasil s tým, aby u maloletého bola zrušená náhradná osobná starostlivosť, taktiež aby mu bola nariadená ústavná starostlivosť v Centre pre deti a rodiny Košice, P..

12. Súd výsluchom otca maloletého zistil, že otec je v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach, pre pokračovací trestný čin, doposiaľ má stanovený trest na 24 mesiacov, do apríla 2027, avšak ešte sa to pravdepodobne navýši. Nemá nikoho kto by sa o deti postaral a nemá informácie ani o matke mal. detí. Nepracuje, nakoľko po zatknutí sa pokúsil o útek, preto ho nechcú zaradiť do práce, z obavy, že by sa pokúsil o útek. Otec vyjadril súhlas so zrušením náhradnej osobnej starostlivosti, ako aj s umiestnením maloletých detí do L. J. M. N. O. P. D. s tým, že nemá žiaden príjem a nie je schopný platiť vyššie výživné ako v minimálnej miere.

13. Podľa § 44 ods. 1,2,3 a 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len zákon o rodine) náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím. Náhradnou starostlivosťou je a) zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“), b) pestúnska starostlivosť a c) ústavná starostlivosť. Súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

14. Podľa § 47 odsek 1 písm. e/ zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť zaniká právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti.

15. Podľa § 47 odsek 2 zákona o rodine súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

16. Podľa § 54 ods. 1-5 zákona o rodine náhradná osobná starostlivosť a pestúnska starostlivosť majú prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, a ak to nie je možné, do pestúnskej starostlivosti. Súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená, nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti a a) dieťa je osvojiteľné a nie je možné ho zveriť do starostlivosti budúcich osvojiteľov alebo do starostlivosti fyzickej osoby podľa osobitného predpisu, b) rodičia dieťaťa nežijú alebo im v starostlivosti o dieťa bráni závažná prekážka, c) uložené výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 3 nevedlo k náprave alebo d) rodičia dieťaťa sú pozbavení výkonu rodičovských práv. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa. Ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o ústavnej starostlivosti a označení zariadenia súd vždy prihliadne na citové väzby maloletého dieťaťa k rodičom, súrodencom a iným blízkym osobám a zohľadní možnosti zariadenia na utvorenie podmienok na zachovanie rodinných a citových vzťahov dieťaťa, jeho rodičov a súrodencov.

17. Podľa § 55 ods. 1 a 2 zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené. Ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote nezabezpečia, súd začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

18. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

19. Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

20. Podľa § 62 ods. 3 zákona, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

21. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

22. Podľa § 81 ods. 1 a 2 zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného zariadeniu, má toto zariadenie právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa, vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet maloletého dieťaťa.

23. Podľa § 32 ods. 5 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v znení neskorších predpisov, najmenej raz za šesť mesiacov predkladá súdu správu o účinkoch opatrení, ktoré boli prijaté na odstránenie dôvodov, pre ktoré bola nariadená ústavná starostlivosť a informuje súd o možnostiach zrušenia ústavnej starostlivosti alebo zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča, pestúnskej starostlivosti alebo o možnosti osvojenia.

24. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, po oboznámení sa so všetkými relevantnými skutočnosťami prejednávaneho prípadu má súd za dostatočne preukázané, že návrh navrhovateľov na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti u maloletého je dôvodný. Súd má za to, že sú v súčasnosti splnené všetky zákonné predpoklady, aby bola zrušená náhradná osobná starostlivosť navrhovateľov o maloletého, nakoľko v zmysle ust. § 47 ods. 2 zákona o rodine je súd povinný zrušiť náhradnú osobnú starostlivosť, ak o to osoba, ktorej bolo dieťa zverené, požiada. Súd má zároveň za to, že sú v súčasnosti splnené všetky zákonné predpoklady, aby bola nariadená ústavná starostlivosť nad maloletým. Matka maloletého sa zdržiava na neznámom mieste, nie je v jej možnostiach a schopnostiach zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti, otec je vo výkone trestu odňatia slobody zatiaľ do roku 2027, teda tiež nemôže zabezpečiť starostlivosť o svoje dieťa. Vzhľadom na psychický stav a správanie sa maloletého, nie sú schopní navrhovateľa zvládnuť starostlivosť o maloletého. Preto súd rozhodol o zrušení spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov o maloletého. Nakoľko sa nemá kto iný o dieťa postarať, dôvody, pre ktoré bola rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 14P/240/2018 zo dňa 31.5.2019 nariadená nad maloletým ústavná výchova, pretrvávajú. Súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená

alebo vážne narušená, a nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti. Súdu nie je v čase rozhodovania známa blízka osoba maloletého, ktorá by žiadala o zverenie maloletého do svojej náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné rozhodnúť o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým, aby sa neocitol v ohrození života a zdravia, jednak za účelom nápravy jeho správania, zabezpečenia jeho riadnej starostlivosti a výchovy, odbornej pomoci, rozvíjania sociálnych vzťahov, budovania rešpektu k autoritám a jeho vedenia k praktickým zručnostiam. Je preto jednoznačne v najlepšom záujme maloletého, aby bol umiestnený v prostredí, kde mu bude poskytnutá všestranná a profesionálna starostlivosť. Na základe uvedeného preto súd rozhodol tak, že nariadil nad maloletým A. ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude realizovať v Centre pre deti a rodiny Košice – P., P. X, D..

25. V konaní nebolo preukázané, že by matka, ani otec maloletého mali akýkoľvek príjem z pracovnej činnosti, resp. by poberali nejaké dávky (nemocenské, resp. dávku v nezamestnanosti), alebo boli vlastníkami nehnuteľného majetku, otec sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody bez pracovného zaradenia, miesto terajšieho pobytu matky sa nepodarilo zistiť, preto súd zaviazal matku i otca na platenie výživného každého vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa stanovené osobitným zákonom v zmysle § 62 ods. 3 zákona o rodine, nakoľko vyživovaciu povinnosť si musí plniť každý bez ohľadu na schopnosti, možnosti a to aspoň v zákonom stanovenej minimálnej miere.

26. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd zároveň nezhliadol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. f) CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (ust. § 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku).

Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku).

Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl. Civilného mimosporového poriadku. Exekúciu možno vykonať zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazom pohľadávky, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľností, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.